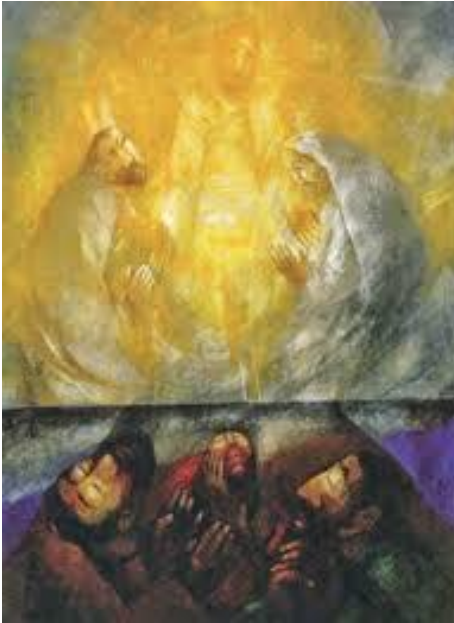

Psalm 16 Een stil gebed van David
1 Kon.19:8-13a Elia op de berg Horeb
Marcus 9:2-10 Jezus op de berg Tabor
2 Petr.1:16-21 Aandacht voor de stem van profeten

Waar geluk en vreugde is

Arjan Noordhoek

INLEIDING

Vandaag een dienst met muziek van Bach, waarin het gaat om **Freude, Fülle, Wonne** dat betekent: vreugde in overvloed, gelukzaligheid. Het gaat om topmomenten, levensmomenten waar je een leven lang op kunt terugkijken met warme en fijne gevoelens. Momenten waarop even de hemel op aarde was. Voor mij was dat afgelopen reis in januari toen ik op het strand van Noordhoek Beach in Zuid Afrika met fantastisch mooi weer urenlang naar mooie schelpen zocht en ze ook vond! Voor een ander is dat het moment waarop je trouwde met je grote liefde of dat het moment waarop je het weer kon vieren na zoveel jaar. Voor sommigen onder ons hier is dat het moment van de doop, waar je mocht ervaren dat de Heer heel dichtbij was in alles wat er gebeurde aan woorden en aan zang. Maar altijd geldt na deze momenten dat we verder moeten, terug naar huis, terug naar alledag, terug naar de maandag en de dinsdag waarop geleefd en geloofd moet worden zonder topmomenten, wat is dan onze kracht, onze inspiratie? Met af en toe topmomenten kun je de harde werkelijkheid van het alledaagse leven weer aan. Dat gold ook voor Mozes, voor Elia en voor de leerlingen van Jezus, misschien ook voor ons vandaag, hemelse momenten in aardse harde werkelijkheid.

OVERDENKING

40 dagen met de kleur paars, inkeer en bezinning, hoe diep moet en kan een mens gaan?

Elia is de woestijn in gevlucht, bang dat mensen hem zullen doden, hij verbergt zich in een grot, ergens boven op de berg Horeb. Donker, niemand kan hem zien, maar Gods stem roept hem naar buiten: wat doe je daar, voor wie ben je bang? Je had het als profeet toch bij het juiste eind, wie voor een afgod buigt, leeft toch niet lang? Elia wordt in het licht gezet, hij komt naar buiten en staat in het licht, nog wel zijn mantel voor zijn gezicht, om zijn angst te verbergen. In een koele windvlaag komt God voorbij. Elia wordt heel voorzichtig weer blij, door een hemelse koelte, met een stilte die niet past bij de drukte van onze angsten en de wereldse werkelijkheid. Als je zo geroepen wordt, als moedeloos en bang mens, dan ben je toch gek als je niet naar buiten komt?

Het verhaal van Elia lijkt op de taal van Psalm 16 van David, die schuilde in een grot, die naar buiten mocht komen en de mensen terugvinden, daar buiten, daar beneden in het dal, ze hebben jou nodig.....

Vele eeuwen later is Jezus en zijn leerlingen op weg naar Jerusalem, de stad van de mensen, die al zo lang geen stad van vrede meer is, die ze zou moeten zijn. Je kan er bang van worden, een stad overheerst door een Romeinse rechtspraak, het is een harde stad. Eén verkeerde declaratie, één misstap kan je fataal worden, ontslag betekenen, je doodvonnis worden. Er zijn altijd mensen die Jezus willen doden. Het beroemde boek van Kazantzakis heeft niet zomaar de titel: Christus wordt vandaag opnieuw gekruisigd. Hij roept dingen op die mensen niet willen horen, eerbied voor het leven, geen zelfzucht, geen bonussen, aan de armen denken...

Jezus neemt zijn drie topleerlingen mee de berg op, ze komen daar in het volle licht te staan en horen de stem van God: wees niet bang, een stukje hemel op aarde. Ze zullen het hard nodig hebben, voor wat er nog gebeuren gaat. Want zoals de Eeuwige meetrok met zijn volk door de woestijn, in de Exodus, zo zal Hij meegaan in de stad van de mensen, waar gevonnist en afgerekend wordt. Beloofd is beloofd.

Jezus en Elia, ze lijken op heel verschillende wijze en in heel verschillende tijden op weg te zijn naar de dood. Maar er is een ontmoeting met God en ze blijken in de hand te zijn van Iemand die sterker is dan de dood. Ze zijn zo sterk met elkaar verbonden dat de woorden en de vragen van De Eeuwige voor beiden, maar misschien wel voor ons allen van toepassing zijn:

- Wat doe je hier, ben je de enige die is overgebleven, of denk je dat maar?
- Ben je het beloofde land kwijt, door wat je meemaakte in leven, het onbegrip van mensen, of denk je dat alleen maar.
- Hoe kan je zeker weten dat dat wat jij denkt, ook werkelijk waar is? Men lijdt immers het meest aan wat men vreest ...?

Elia had veel van God gezien, hoe Hij verscheen in vuur, in wind, in regen, maar nu herkent hij God ook in de zachte bries, en daardoor komt hij naar buiten. Dat maakt hem tot een echte profeet, een man met Gods Geest, hij overwint zijn angst en strekt zijn hand uit naar nieuw geloof.

Zalig degene die openstaat voor de nieuwe vormen waarin de Heer en de dienst aan de Heer, hoe nieuwe gods-dienst zich kan manifesteren.

Zagen de leerlingen deze verbinding met Elia daar op de berg ook inderdaad als een nieuwe vorm van Gods verschijnen, zijn nabijheid en belofte die daarin verscholen ligt? Hoe vast zaten zij en zitten wij aan wat we gewend zijn, aan bekende liederen en taal, hoe open staan wij voor hedendaagse spiritualiteit, voor nieuwe vormen van bidden en geloven?

Jezus op de berg, temidden van Elia en Mozes.

Alle drie met een moeizame relatie met hun volk, het volk van God, alle drie gepijnigd door het onbegrip en verzet van hun mensen.

Mozes: de mens die God had ontmoet, die universele leefregels voor de mensheid in handen kreeg, waar mensen toe en wij nu nog dagelijks mee worstelen: de naaste liefhebben als uzelf en God bovenal.....

Op de berg staan ze *alle drie in het wit*, een bovennatuurlijke gebeurtenis, een topervaring waarbij de stervelingen een goddelijke stem horen, dan kom je wel naar buiten, buiten jezelf! (op de meeste schilderijen en ikonen geen blijde maar bange leerlingen afgebeeld!)

Hoevelen verlangen niet in hun misere een teken van God, een stem die hen redt, de weg wijst, een oplossing geeft.

'Luister naar Hem!', *niet naar hen, maar naar Hem*: blijkbaar komt in Jezus alles samen wat in die hele geschiedenis van uittocht en profeten is aangereikt, het lijkt alsof de hele bijbel vervuld wordt in die Ene, Jezus.

Als dat je rabbi, je leermeester is, dan wil je dat moment graag vasthouden, bewaren voor de eeuwigheid, en vooral ook voorkomen dat jouw Meester wat zal worden aangedaan. Angst voor de dood zit ons diep in de botten, het is niet vreemd of dom dat Petrus een hemelse camping met drie tenten verkiest boven dat dal en de stad waar de mensen wonen en wat je dan soms te wachten staat als je van de berg moet afdalen naar beneden...

Luister naar Hem!, dat betekent ook: luister naar wat Hij over zijn dood en opstanding zegt, luister naar wat het kost en wat het oplevert om Hem te volgen naar het kruis, op zijn lijdensweg, dat betekent meer dan alleen ellende, er is ook een belofte aan verbonden.

In de bijbel wordt dat 'lijden en verheerlijking' genoemd. Uiteindelijk zal Hij Heer zijn, de overwinnaar, dood zal worden overwonnen, leven zal doorgaan.

En wij, net als de drie bijzondere leerlingen, we willen topervaringen bewaren, terwijl we weten dat het leven vooral geleefd en geleerd wordt in de moeilijke tijden.

Juist daar waar we in de fout gaan, de wet, de regels van God overschrijden, daar hebben we licht nodig. Licht van genade, van de zachte koele liefhebbende bries van de Barmhartige.

Juist als we geen profeet durven te zijn, niet opkomen voor de zwakken en wat er aan onrecht gebeurt. Dat kan dichtbij zijn in je eigen omgeving of veraf in de landen die alleen via de krant of tv ons bereiken.

Worden wij geïnspireerd door de Geest, die ons tot echte profetische gelovigen maakt, laten we zijn Geest tot ons toe?

Petrus roept later de gelovigen op in zijn Petrusbrief om ons te richten op de komst van Jezus de Christus in deze wereld, als een lamp die in donkere ruimte schijnt. Midden in barre tijden van moedeloosheid en verontrustende berichten over bezuiniging en teruggang van zekerheid is er soms zo'n ontmoeting op de berg, een glimp van een God die meereist en ons draagt .

Hij vraagt ons dan geen discussie of Hij wel of niet bestaat, maar dan wil Hij ervaren worden bij u en mij, net als bij die drie leerlingen op de berg.

Wie Zijn stem in de stem van anderen hoort, wie de zachte bries van God in warme woorden en liederen herkent, die kan verder, die durft naar buiten te komen, de berg af te dalen, en dwars door passie en lijden heen op weg te gaan naar Pasen.